

MIER
MEDZI
KMEŇMI

Nestlé.
Nesquik

NEĎOKONČENÉ
PRÍBEHY

Joahn nikdy neminie cieľ.

„Vynikajúco!“ blahoželá mu jeho otec Boch.
„Jedného dňa budeš náčelníkom ako ja.“

No Joahn je skromný: „Vrhať oštepom
je ľahké.“

Všetci v Horskom kmeni lovia týmto
spôsobom.

A zatiaľ čo Mimi, Joahnovo skrotené víča, odbehne svojmu mladému pánovi po oštep, Boch varuje syna: „Vidíš ten les? Nikdy tam nechod! Na druhej strane žije Lesný kmeň.“

Joahn doširoka otvorí oči. „Sú zlí?“ opýta sa.

Boch pokrčí plecami: „Nevieme. No robia veci inak ako my. Preto je lepšie nepribližovať sa k nim.“

Jedného dňa Joahn minie cieľ.

Jeho oštep sa stratí v lese.

Mimi, ako zvyčajne, poň vyrazí.

„Vráť sa!“ kričí Joahn.

No márne. Mladý vlk zmizne v lese.

Joahn zaváha a poobzerá sa. Jeho mama vyrezáva hroty oštepov z pazúrika. Otec pripravuje zmes z obilnín a nakladá ju do krehkých drevených misiek.

Ostatní členovia kmeňa miešajú farby na maľovanie v jaskyni. Nič sa nedá robiť. Joahn musí nájsť Mimi, a tak vbehne do lesa.

Nízko rastúce vetvy ho
chniapu po tvári ako
pokrútené ruky.

Okolité stromy sa týčia
ako obrovské kostry.

Joahn si v duchu vraví,
že mal poslúchnuť otca.

Rozhodne sa vrátiť, ale keď sa
otočí, nevie nájsť cestu. Všetky
stromy vyzerajú rovnako!

Joahn si uvedomí, že sa stratil.
Srdce mu sťažka bije.
„Tato! Mama!“ zakričí.

Zrazu sa z hustého porastu vynoria bojovníci.
Ach nie! Veď sú z Lesného kmeňa!

Odvedú ho priamo k svojmu náčelníkovi.
„Mladý z Horského kmeňa, čo si robil v našom lese?“
pýta sa muž.
Joahn sa trasie.

„Ja... Len som chcel nájsť Mimi, svojho vlka...“

Po týchto slovách vyjde zo stanu mladé dievča.
„Je to tvoj vlk?“ opýta sa Joahna.

Mimi zbadá svojho pána a zavrtí chvostom.

„Ten chlapec sa stratil. Je na smrť vydesený a musí byť
hladný a smädný. Postarajte sa oňho!“ prikáže náčelník,
ktorý je aj otcom mladého dievčaťa, Anje.

Anja sa rozhodne ukázať Joahnovi svoju dedinu.

„To je zvláštne,“ myslí si Joahn. „Títo ľudia sú úplne ako my a navyše sú priateľskí. Prečo sa ich bojíme?“

Po chvíli sa zastaví pri žene, ktorá tvaruje keramické nádoby.

„Páčia sa ti?“ opýta sa ho Anja.

Joahn prikývne: „V našom kmeni takéto misky nemáme. Hodili by sa nám.“

Na kraji dediny upúta pozornosť detí iná vec.
Anjin otec skúša vrhať Joahnov oštep. Joahn sa usmeje.

„Prečo sa smeješ?“ spýta sa ho Anja.

„Tvoj otec to drží naopak. Mal by som mu ukázať,
ako sa oštep používa.“

„Ešte nikdy sme takú zbraň nevideli,“ vysvetľuje mu Anja.

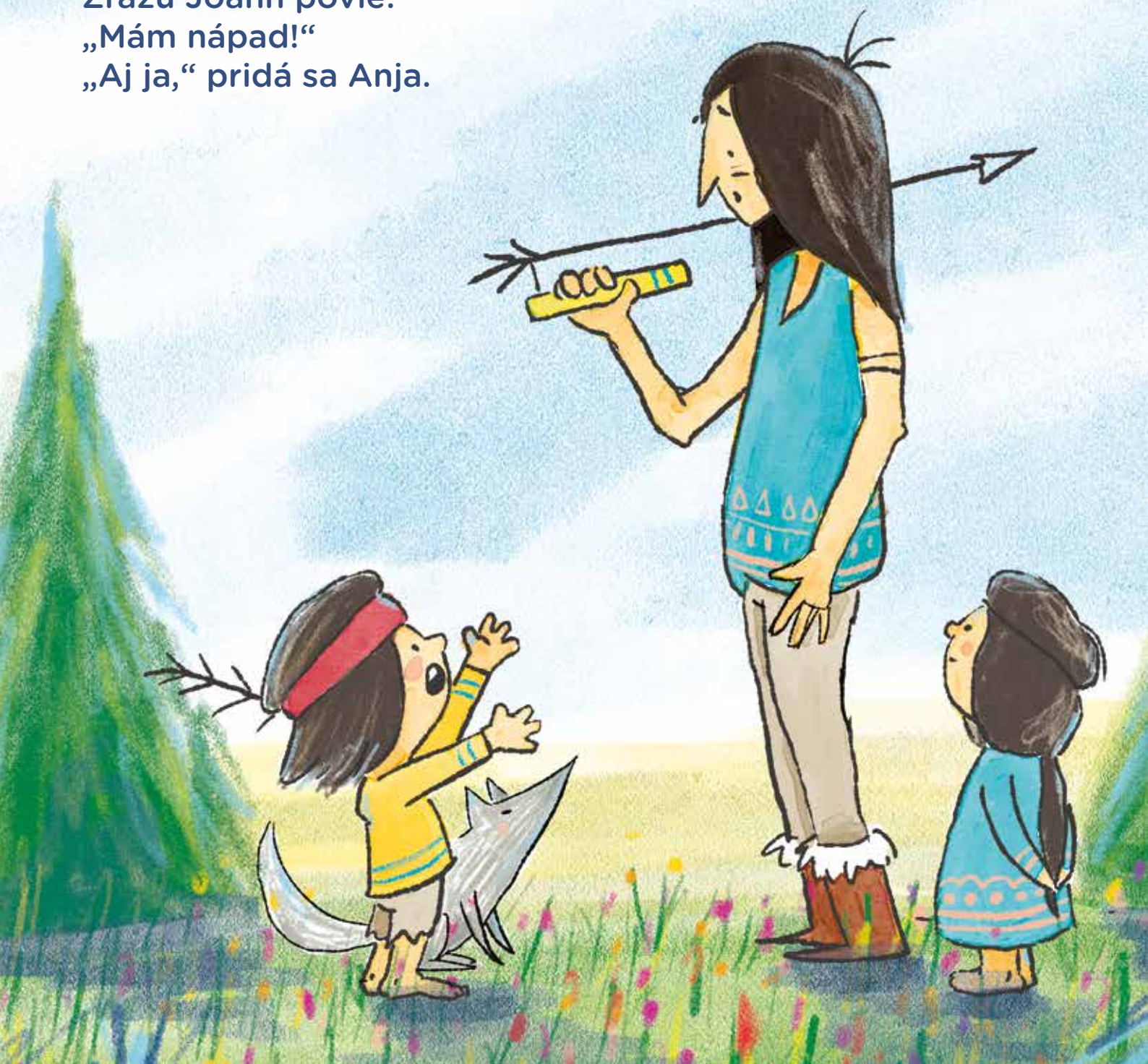
„Preto ju drží opačne!“

Aká škoda - taká užitočná vec na lovenie.“

Zrazu Joahn povie:

„Mám nápad!“

„Aj ja,“ pridá sa Anja.

Čo myslíš, na čo Joahn a Anja myslia?

Použi tento priestor a napíš alebo nakresli si svoj vlastný koniec príbehu zajtra ráno pri raňajkách!

A teraz sa dobre vyspi - a nech sa ti sníva o Joahnovi, Anji a Mimi.

A large, white rectangular area with a torn-paper edge at the top and bottom, intended for children to write or draw their own ending to the story.

★
OBJAV VIAC NEDOKONČENÝCH PRÍBEHOV

Nestlé
Nesquik

**NEDOKONČENÉ
PRÍBEHY** ☀